

vejebringe ny Bolværks- eller Kajstrækninger. At det blev dyrere, rørte ikke det ærede Medlem, det maatte man finde sig i; han saa netop deri et Bevis for — saa vidt jeg forstod ham —, at man vilde komme til at gøre de private Uret, naar man mente at kunne komme billigere frem ad denne Vej end ved at anlægge ny Bolværker. Det tror jeg dog, det ærede Medlem tager fejl i. Der er mangfoldige Bolværksstrækninger her i Københavns Havn, hvor man sikkert vil kunne yde de private fuld Erstatning for det Tab, de lide, og hvor det dog vil blive langt billigere end at tilvejebringe ny Anlægspladser. Her vil man ganske vist med det ærede 10de kongevalgte Medlem særlig tænke paa de Bolværksstrækninger, der ere skilte fra de tilstødende Ejendomme — det er jo hovedsagelig Tilfældet ved Nyhavn, men vistnok ogsaa ikke faa Steder ved Christianshavns Kanal. Det forekommer mig i Virkeligheden at være en mærkelig Nationaløkonomi, hvis man vil tvinge Havnen til for at faa Forholdene ordnede at tilvejebringe ny særdeles kostbare Foranstaltninger, hvor man med fuld Erstatning og altsaa med fuld Hensyntagen til de privates berettigede Krav kan tilvejebringe det fornødne ved Ekspropriationen af allerede for Haanden værende private Bolværksstrækninger. Jeg tror ogsaa, man kan overdrive Hensynet til de privates Interesser for stærkt. Jeg tror, at dette Hensyn er i fuldt Maal iagttaget, naar der er forbeholdt dem den efter Grundloven tilkommende fulde Erstatning. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) var jo noget i Tvivl, om man ikke syndede paa dette Punkt ved at henvise til Loven af 14. December 1857; han henviste til den Bestemmelse, der indeholdes i § 10, om, at der ved Fastsættelse af Erstatning skal fradrages den Værdiforøgelse, Ejendommen har opnaaet. Det tror jeg nu ingenlunde kan siges at være i Strid med Grundloven, thi saa er Tabet netop saa meget mindre, men jeg er paa den anden Side enig med det ærede Medlem i, at det vil neppe komme til at foreligge ved de Ekspropriationer, her kan fremkomme, og saa er det vel ikke værd at rejse en større Diskussion derom.

At det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) ogsaa ved denne Lejlighed fandtes mellem de skarpeste Opponenten mod Regeringens Forslag, undrer mig ikke. Ganske vist hørte jeg, at det ærede Medlem under Automobillovens Behandling her i forrige Uge i en til det ærede Medlem for Langeland henkastet Bemærkning ud-

talte sin Overraskelse over, at han i dette enkelte Tilfælde skulde komme til at staa ved denne Repræsentant for det yderste Højres Side, og fremhævede, at det var et sjældent Tilfælde. Det er dog tredje Gang, at dette er sket i den Uge eller de 8—10 Dage, der ere forløbne siden; det er ogsaa sket før og vil sikkert gentage sig i Fremtiden, hvis jeg kender det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds ret.

Overfor Bemærkningerne fra det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) antager jeg, at jeg i Virkeligheden har udtalt mig tilstrækkeligt i de Ytringer, jeg fremsatte overfor det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Jeg forstaar hans Betæneligheder, men jeg haaber, det vil lykkes at overvinde dem, og jeg skal naturligvis i det hele taget være villig til at forhandle denne Sag nærmere med det høje Ting, det være sig i Salen eller i et Udvalg.

P. G. C. Jensen: Hen imod Slutningen af sit Foredrag fremkom den højtærede Minister med en Ytring, som ganske vist ikke var henvendt just til mig, men som dog efter sin Beskaffenhed maatte anses for ogsaa at gælde mig, den nemlig, at Opponenten mod Sager, der vare fremsatte fra Regeringens Side, skulde gøre denne Modstand blot for at være Regeringen imod. Jeg maa bestemt for mit personlige Vedkommende fralægge mig enhver Tanke eller Tale derom. Jeg betragter udelukkende Sagerne fra et rent sagligt Standpunkt. Det er mig aldeles ligegyldigt, om den ene eller den anden Minister fremsætter dem; hvis jeg ikke kan slutte mig dertil, modsætter jeg mig dem under alle Omstændigheder. Jeg beklager i øvrigt meget, at den højtærede Minister ikke synes at kunne faa Øje paa den principielle Forskel, der er mellem det Lovforslag, der her foreligger, og de forskellige Eksempler, han nævnte paa Lovforslag om Ekspropriation. For mig staaer nemlig denne principielle Forskel aldeles klar. Den højtærede Minister sagde, at han blot kunde henvise til Jernbanelove, og at naar man gav en Lov om Anlæg af en Jernbane, gav man ogsaa Tilladelse til at ekspropriere uden at nævne, hvilke Ejendomme der skulde eksproprieres, man kunde tage dem her og der og kunde ikke sige noget derom i Forvejen. Men det rammer slet ikke, det vedkommer slet ikke, hvad der her er Spørgsmaal om. Jernbaner ere bestemte til at skulle gaa fra et bestemt Sted til et andet bestemt Sted,